

Radikale og Socialdemokrater, men hvad blev Følgen deraf? At de Moderate svigtede og stemte sammen med Højre; og det gav Anledning til, at Formanden for Reformpartiets Organisation — hvis man i denne Forbindelse endnu tør tale om Reformpartiet; men det tør man vel nok; de ere vist ikke saa helt smeltede sammen ovre i Ribe endnu — skriver i den Anledning, at Højremændene i Ribe vare rasende over den demokratiske Sammenslutning mellem Socialdemokraterne, det radikale og det moderate Venstre. Men Hr. Høyer, som Formanden hedder, finder denne Sammenslutning ganske naturlig, og han skriver, at man kunde have sejret, men man svigtede, det var de moderate, der svigtede, og han skriver ordret saaledes: „Det er mig ganske uforstaaeligt, at Vælgere med mindste Gnist af Venstresind have villet gaa Højres Ærinde ved dette Valg”. Og efter at have skildret, hvorledes det er gaaet til ved Valget derovre, slutter han saaledes: „Grunden til Demokratiets Nederlag skyldes i første Række de moderate Vælgere, som svigtede, og man kan deraf lære ikke at stole paa dem i Kampen mod Reaktionen, hvilket Venstres Vælgere i Fremtiden bør huske”. Saadan skriver Hr. Høyer i Ribe den 8. September 1910, belært af de Moderates Optræden ved Valgmandsvalgene derovre. Men ikke desto mindre er Forholdet, hvad Hr. Høyer maaske ikke har været klar over, for det er rimeligt nok, at Regeringsbladene i Ribe heller ikke have givet ordentlig Besked, at der har været en fuldkommen aabenlys og gennemført Alliance i Næstved Landstingskreds, Odense Landstingskreds og Nykøbing Falsters Landstingskreds for at vælge saa mange Højrevalgsmænd og moderate Valgmænd som muligt. Og hvor det paa selve Valgdagen var muligt at fravriste Højre et Mandat til Fordel for Venstre i videste Forstand eller Socialdemokraterne, gik Regeringspartiet ogsaa paa selve Landstingsvalgdagen til Højre og afslog at samarbejde med os andre.

Alt dette bør det ærede Medlem fra Bræstrup og andre, der ville følge med i dansk Politik, ikke være uvidende om, thi det er en Ting af den allerstørste Betydning. Thi det betød selvfølgelig, at det ikke lykkedes at bryde Højres Flertal i Landstinget, hvilket vi ellers vilde have naaet ved denne Lejlighed, og det vil igen sige, at Vejen ikke er fri nu, som den ellers vilde have været for at generhverve Juni-grundlovens Folkefrihed. Det vil sige, at Vejen ikke er fri for virkelige demokratiske

Reformer og for en Skatteordning, som er overensstemmende med Venstres Program. For alt dette kunde vi have faaet fri Bane, hvis de Herrer vilde være gaaede sammen med os til Valg ved Valgmandsvalgene og Landstingsvalgene i September Maaned. De vilde det ikke, og Følgen deraf er bleven et Flertal af Højre og Frikonservative i Landstinget, og Ansvar for det hviler paa dem, der, saaledes som Høyer i Ribe skriver, paa en ubegribelig Maade svigtede Venstres Opfattelse, Venstres Program og Venstres Idealer ved disse to Valg.

Formanden: Folketingsmanden for Skanderborg Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Laust Jensen: Naturligvis har jeg med overordentlig stor Interesse hørt paa den udførlige Redegørelse, som nu er fremkommen fra det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) angaaende Alliancen mellem Højre og Venstre ved Landstingsvalget i de tre Landstingskredse paa Øerne, hvor der var Valg i Efteraaret, og jeg skal gerne indrømme, at der var adskillige Enkeltheder i det ærede Medlems Redegørelse, som jeg var uden Kendskab til. Men det beror paa en Misforstaaelse, naar det ærede Medlem synes at mene, at jeg var uvidende om den saakaldte Næstved-alliance, og noget saadant har jeg da heller ikke vedkendt mig eller udtalt forleden her i Folketinget.

Min Uvidenhed drejede sig derimod om, hvorvidt det ærede Medlem fra Ringsted har Ret i sin Paastand, at et gennemført Samarbejde mellem de demokratiske Partier i de 3 Landstingskredse kunde have fravristet Højre et Landstingsmandat i hver af de 3 Kredse. Jeg tilstaar aabent, at et saadant Kendskab havde jeg ikke til Forholdene i de 3 Kredse, at jeg kunde afgøre, om det ærede Medlem havde Ret i sin Paastand. Derom har jeg kun udtalt, at jeg tror, det ærede Medlem ikke har Ret i denne Paastand eller Opfattelse, da der, hvad jeg ogsaa udtalte — det staar i Rigsdagstidende — skal ret store Forskydninger til i det Vælgerkorps, som vælger Landstingsmænd, for at bevirke, at der gaar et Mandat fra det ene Parti over til det andet. Det er derfor en Misforstaaelse, naar det ærede Medlem synes at mene, at der er den Mangel ved Horsensegnens Presse, at den ikke bringer sine Læsere udførlige Efterretninger om, hvad der sker i den store Verden. En saadan Antagelse eller Beskyldning maa jeg væge Horsens-